

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 342/2023-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Aramis Real Estate SE**, Záhřebská 562/41, Vinohrady, Praha, Česká republika, IČO 08 798 991, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s. r. o., Potočná 650/135B, Trenčín, IČO 36 857 882, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Dušan Ažaltovič, LL.M., proti postupu Okresného súdu Nitra pri prerozdeľovaní vecí po sudkyni JUDr. Ľubici Farkašovej na základe dodatku č. 2 k rozvrhu práce Okresného súdu Nitra č. k. Spr 426/2020 z 23. marca 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. júna 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) pri prerozdeľovaní vecí po sudkyni JUDr. Ľubici Farkašovej na základe dodatku č. 2 k rozvrhu práce okresného súdu č. k. Spr 426/2020 z 23. marca 2020 (ďalej len „prerozdelenie vecí“). Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prerozdelenie vecí zrušil a okresnému súdu uložil povinnosť obnoviť stav pred prerozdeľovaním vecí v lehote 30 dní. Sťažovateľ sa tiež domáha náhrady trov konania. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd dočasným opatrením podľa § 130 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uložil okresnému súdu povinnosť dočasne sa zdržať vykonávania úkonov v špecifikovanom konaní, najmä vydania rozsudku vo veci

samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to až do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na okresnom súde je pod sp. zn. 27 Cb 158/2007 v právnej veci žalobcu [REDAKOVANÉ], správcu konkurznej podstaty [REDAKOVANÉ], proti žalovaným sťažovateľovi (v 1. rade), [REDAKOVANÉ] (v 2. rade), [REDAKOVANÉ] (v 3. rade), [REDAKOVANÉ] (v 4. rade), [REDAKOVANÉ] (v 5. rade) a [REDAKOVANÉ] (v 6. rade) vedené konanie o určenie neplatnosti zmluvy o predaji podniku a určení vlastníckeho práva a o vydanie veci (ďalej len „konanie“).

3. Konanie bolo pôvodne na okresnom súde pridelené na rozhodnutie sudkyňi JUDr. Ľubici Farkašovej, ktorá odišla do dôchodku, a po prerozdelení jej vecí bolo konanie pridelené sudkyňi JUDr. Monike Kublovej.

4. Podaním z 27. mája 2021 sťažovateľ požiadal okresný súd „o preskúmanie zákonnosti postupu a činnosti sudkyne JUDr. Moniky Kublovej v Konaní...“. V prípise č. k. Spr 4001/21 z 31. mája 2021 okresný súd oznámil sťažovateľovi, že sudkyňa JUDr. Ľubica Farkašová sa vzdala výkonu funkcie sudcu a odišla do dôchodku a jej veci boli na základe dodatku č. 2 k rozvrhu práce okresného súdu č. k. Spr 426/2020 z 23. marca 2020 (ďalej len „dodatok“) prerozdelené náhodným výberom medzi 6 sudcov v pomere 1/6.

5. Podaním z 28. marca 2023 sťažovateľ podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov požiadal okresný súd o poskytnutie podrobnejších informácií o konkrétnom spôsobe prerozdelenia vecí po sudkyňi JUDr. Ľubici Farkašovej. Okresný súd v prípise č. k. 1 Spr 19/2023 z 5. apríla 2023 oznámil sťažovateľovi podrobnosti o spôsobe prerozdelenia vecí.

6. Vychádzajúc z uvedených informácií, sťažovateľ „je presvedčený“ o tom, že prerozdelením vecí boli porušené jeho základné práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi a na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ namieta porušenie označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru, ku ktorému došlo prerozdelením vecí. K prerozdeleniu vecí nedošlo spôsobom predpokladaným rozvrhom práce okresného súdu. Predmetný rozvrh práce v znení jeho dodatku nespĺňa požiadavku transparentnosti a predvídateľnosti.

8. Sťažovateľ argumentuje, že dodatok rozdelil prerozdeľované spisy do 3 skupín, a to na (i) nerozhodnuté veci registra Cb, (ii) rozhodnuté/nevybavené veci registra Cb a (iii) nevybavené veci všetkých spisových značiek (medzi nimi aj agenda K). Všetky spisy mali byť prerozdelené v pomere 1/6 medzi špecifikovaných 6 sudcov. V tretej skupine malo byť prerozdelených 475 spisov, pričom 1/6 predstavuje 79,2 spisov. Ak by boli tieto spisy prerozdelené v súlade s dodatkom, mal by mať každý sudca minimálne 79 pridelených vecí a niektorí (náhodne vybraní) sudcovia by mali mať 80 vecí.

9. Pri spočítaní všetkých prerozdeľovaných vecí z tretej skupiny a vecí z tejto skupiny pridelených jednotlivým sudcom možno zistiť, že okresný súd „postupoval pri pridelení vecí nesprávne

a nezákonne, keď nedodržel predpísaný pomer 1/6.“. Po prerozdelení bol počet vecí, ktoré pripadli jednotlivým sudcom nasledujúci: JUDr. Jana Coboriová – 79; JUDr. Renáta Šišková – 82; JUDr. Monika Kublová – 78; JUDr. Pavol Varečka – 80; JUDr. Marek Olekšák – 78 a Mgr. Marek Janigloš – 78. Pritom *„mali mať všetci sudcovia minimálne 79 vecí a niektorí z nich pre dorovnanie pomeru 80 vecí.“*.

10. Sťažovateľ poukázal aj na to, že v rámci prerozdelenia všetkých prerozdeľovaných vecí boli uvedeným sudcom pridelené aj veci, ktoré podľa platného rozvrhu práce neprejednávajú, preto toto prerozdelenie muselo byť spojené aj so zmenou rozvrhu práce. Tento spôsob prerozdelenia všetkých vecí viedol ku skreslenému prerozdeľovaniu vecí aj v dotknutej agende, a tým aj k porušeniu deklarovaného pomeru prerozdelenia podľa dodatku.

11. Obsah základného práva na zákonného sudcu tvorí aj *„požiadavka na predvídateľnosť a transparentnosť rozvrhu práce, ktorý síce môže stanoviť pravidlá pre pridelovanie na základe výpočtovej techniky, ale také metódy musia byť výslovne popísané...“*. Dodatok upravuje, že veci po sudkyňi JUDr. Ľubici Farkašovej budú sudcom v pomere 1/6 pridelené *«„náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov“*. *Takýto popis algoritmu pridelovania vecí zjavne nemôže podľa judikatúry obstať, lebo je ako taký netransparentný.»*.

12. Sťažovateľ argumentuje, že uvedeným postupom okresného súdu spočívajúcim v prerozdelení vecí boli porušené označené práva podľa ústavy, listiny a dohovoru, keďže vec bola pridelená sudkyňi, ktorá nie je zákonnou sudkyňou.

13. Sťažovateľ k prípustnosti ústavnej sťažnosti uvádza, že *„proti opísanému inému zásahu orgánu verejnej správy (porušovateľa základného práva alebo slobody) spočívajúcemu v spôsobe prerozdelenia vecí... nie je prípustné odvolanie, rovnako tak nie je proti tomuto prípustné v zmysle ust. § 420 až § 423 CSP ani dovolanie ani iný opravný prostriedok. Sťažovateľ s ohľadom na uvedené vyčerpал všetky dostupné riadne aj mimoriadne opravné prostriedky...“*. Oznámenie o tomto inom zásahu bolo sťažovateľovi doručené 5. apríla 2023 v prípise č. k. 1 Spr 19/2023 z 5. apríla 2023, preto je ústavná sťažnosť podaná v zákonnej lehote.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

14. Ústavný súd stabilne vo svojej judikatúre týkajúcej sa otázky právomoci ústavného súdu na prerokovanie sťažnosti v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy uvádza, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť, a preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (IV. ÚS 236/07).

15. Predmetom ústavnoprávneho prieskumu je špecifikovaný postup okresného súdu spočívajúci v prerozdelení vecí po sudkyňi, ktorá sa vzdala funkcie sudcu a odišla do starobného dôchodku. Ústavný súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na vlastnú judikatúru, podľa ktorej v konaniach o ústavných sťažnostiach ústavný súd zásadne preskúmava právoplatné rozhodnutia, ktorými sa konanie vo veci samej skončilo (IV. ÚS 361/2010, III. ÚS 129/2022), čo teda zjavne nie je prípad namietaného prerozdelenia vecí.

16. Základné práva na súdnu ochranu sú v zásade „výsledkové“, čo znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok. Skutočnosť, či napadnuté konanie alebo rozhodnutie vykazuje znaky spravodlivého procesu, závisí od celého konania a konečného rozhodnutia všeobecných súdov (III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Aj z ďalšej judikatúry ústavného súdu (I. ÚS 79/03, I. ÚS 236/03), obdobne ako z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva [ďalej len „ESLP“ (napr. Komanický c. Slovenská republika, rozsudok zo 4. 6. 2002)] vyplýva, že ústavný súd a ESLP overujú, či konanie posudzované ako celok bolo spravodlivé v zmysle čl. 46 až čl. 50 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

17. K prípustnosti ústavnej sťažnosti tak, ako ju vymedzuje sťažovateľ vo svojej argumentácii, ústavný súd uvádza, že proti samotnému prerozdeleniu vecí sťažovateľ skutočne nemá k dispozícii žiaden opravný prostriedok. Uvedená skutočnosť však sama osebe nemôže zakladať a ani nezakladá právomoc ústavného súdu uvedené prerozdelenie vecí podrobiť v tomto štádiu konania ústavnoprávnemu prieskumu. Vychádzajúc z argumentácie sťažovateľa, bezprostredným dôsledkom prerozdelenia vecí malo byť porušenie jeho základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 ústavy, čl. 38 ods. 1 listiny) a základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) a práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 dohovoru). Uvedeným základným právam (osobitne základnému právu nebyť odňatý zákonnému sudcovi) sú spôsobilé poskytnúť ochranu všeobecné súdy prostredníctvom odvolania a dovolania. Sťažovateľovi nič nebráni, aby svoje argumenty prezentoval v ďalšom konaní, v merite vecí pred všeobecnými súdmi a domáhal sa ochrany svojich práv podaním odvolania proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu [§ 365 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku: „Odvolanie možno odôvodniť len tým, že rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.“], prípadne dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu [§ 420 písm. e) Civilného sporového poriadku: „Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.“].

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol z dôvodu neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

19. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa, ako ich špecifikoval v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. júna 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu